

כ' ב' ב' ג' ג' ג' ג'

כ' ב'

- I met an angel on the bus "בבנין יזרעאל" in 2020, 2021, 2022.
- Juan Diego, Peru, letter to God
- times of Corona
- 2020. 2021. 2022. 2023. עיון ג' ג' ג' ג'

1. תלמוד בבלי מסכת Baba Batra דף עג עמוד ב

אמר רב בר חנה: זימנא חדא הוא קא אזלין בספינטא, וחזק ההוא כורא דיתבה ליה חلتא אגביה וקדח אגמא עילוי, סברין יבשתה היא, וסלקין ואפיקן ובשלין אגביה, וכד חס גביה אתהפיר, ואי לאו דהוה מקרבא ספינטא הוא טבעין.

2. רמב"ם הלכות תענית פרק א הלכה א - ג

הלכה א- מצות * עשה מן התורה ליזעוק ולהריע בחוצורת על כל צורה שתבא על הצבור, שנאמר +במדבר י+ על הצר הצור אתכם והרעותם בחוצורת, כלומר כל דבר שייצר לכם כגון בצורת ודבו וארבה וכיוצא בהן Zukunft עליון והריע.

הלכה ב- ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צורה ויעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן כתוב +ירמייה ה+ עונתיכם הטו וג', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעלהיהם.

הלכה ג- אבל אם לא יעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולםaira לנו וצורה זו נקרת נקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדקם בעשייהם הרעים, ותוסיפ הצרה צרות אחרות, הוא שכותב בתורה +ויקרא כ"ז+ והלכמת עמי בקר והלכתי עמכם בחמת קרי, כלומר כשabei עליכם צורה כדי שתשבו אם תאמרו שהוא קרי אosis לך חמת אותו קרי.

3. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף טז עמוד א

וזמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות. מלכיות - כדי שתמליכוני עליהם, זכרונות - כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה, ובמה - בשופר.

4. חידושי הריטב"א מסכת ראש השנה דף טז עמוד א

זה דקאמר אמר הקדוש ברוך הוא אמרו לפני מלכיות זכרונות ושופרות, משום דע"ג דפסוק מלכיות זכרונות ושופרות אינם מן התורה אלא מדרבן כדפרישנא, מ"מ מה שאמרת [תורה] Zukunft תרעה יש למד שראו להזכיר פסוק תרעה ופסוק Zukunft, מלכיות נפקא לנו מדרך ר' של מדרשו ר' של מס' פסוק והוא לכם לזכרו לפני אלהיכם אני ה' אלהיכם שאין תלמוד לנו אני ה' אלהיכם אלא זה בנה אב בכל מקום שאתה אומר זכרונות אתה סומך לו מלכיות (ע' לקמן ל"ב א'), ונזהaca סמכה ר' רבנן לתקוני הני פסוקי דתקיעתא, ומשם הכי כתני ר' ש אמר הקדוש ברוך הוא אמר לפני מלכיות זכרונות וכו', שכל מה שיש לו אסמכתה מן הפסוק העיר הקדוש ברוך הוא שראו לעשות כן אלא שלא קבעו חובה ומסרו לחכמים, וזה דבר ברור ואמת, ולא כדורי המפרשים האסמכות שהוא כדרך סימן שנתנו חכמים ולא שכנת התורה לך, ח' י' ישתקע הדבר ולא יאמר חז' דעת מינות הוא, אבל התורה (היעידה) [העירה] ברכ' ומסורת חיווב הדבר לקבעו [ל]חכמים אם ירצו כמו שנאמר ועשה על פי הדבר אשר יגידו לך, ולפייך תמצא החכמים נותנין בכל מקום ראייה או זכר או אסמכתה לדבוריهم מן התורה יכול שאינם מחדשים דבר מלבים וכל תורה שבב"פ רמזזה בתורה שכתב שהיא תמיימה וח' י' שהוא חסירה כלום.

5. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לב עמוד ב

בשלםא זכרונות ושופרות - איךא טובא, אלא מלכיות תלת הוא דהוין ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו, ויהי בישرون מלך, ה' מלך לעלם ועד, ואכן בעין עשר, וליכא! אמר רב הונא, תא שמע: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד - מלכות, דבר רבי יוסי!

6. דרך ה' חלק ד פרק ד אות ב

ב. והנה מהה שיש עוד להבחן הוא, כי היבורא, יתברך שם, הנה הוא מלך על כל בריאותו. פירוש עניין זה הוא, כי אמונה אמיתת מציאותו, יתברך, והוא דבר בלתי נתלה בזולתו כלל ובلتוי מתייחס לזרות, כי הנה הוא מצוי מוכחה ושלם מצד עצמו ואין לו שום ייחוס עם אחר-כל, לא למעלה ממנו ולא למטה ממנו, פירוש - שאין לו סיבה שייתלה בה כלל, לא כמסובב עם סיבתו ולא כמצטרף עמו מצטרפו. והנה בבחינה זאת נקרהו בשם אליהם, ברוך הוא, דה"י המצויה המוכחה מצד עצמו, וכמו שזכרנו. ואמנם, בהיות שרצה וברא נבראים וכולם תליים בו במציאותם ובכל בחינותם, כמו שזכרנו, מקראו בבחינה זו אדון כל, כי הכל ממנו, והכל שלו, והוא שליט בכל רצונו. ואולם עוד רצה בטובו ויחסדו להשפיל בכיצול בעונתו את רום כבודו ולהיות מתייחס אל נבראיו, אף על פי שבאמת אין להם יחס עמו כלל, ורקה להיות להם במדרגת מלך אל עם, שיחשב להם לראש ולמנגה ולהתכבד בכיצול גם, כמלך שמתכבד בעמו, וכענין שנאמר (משלי יד ח): "ברב עם הדורת מלך", ובבחינה זו נקרהו מלכו של עולם. והנה בבחינה זו הוא נחשה לנו לראש, ומתקבב בינו, וגם אנחנו חייבים לעבד עבדתו ולשמע אליו לכל אשר יצוה, כמלך בעמו. ואולם בבחינה זו גם כן חייבים אנו להכירו בכל ים, ולקיים מלכותו علينا, ולהשתעבד אליו ולגזרתו, כעבדים אל מלכם, וזה נקרא קבלת על מלכות שמים. וכן נרמז בפסוק זה "שמע ישראל", דה"מ - ההודאה בדבר זה, שהוא מלך המלכים, ממליך בכל בריאותו העליונים והתחתונים, לקבל על מלכותו, והשתעבד אליו, כמו שזכרנו.

7.obar ha'chayim um'atz

והאמת שבودאי אין הקב"ה מסיר או השגתו ממנו ח"ו, ואדרבה הוא מציז עליו מן החרכים. ומבשרי אחזוה אלקי, אפשר ללמדן ממעשים שבכל יום שהאדם זופק על דעת בית חייו והוא רואה מן החור שבדלת [הנקרא בלשונו "קוקער"] איך האור מאיר בבית, אך כאשר בעה"ב מתקרב לדלת ומבטה מבعد החור לראות מי עומד בחוץ הרי החור משחריר כי הוסתר האור, כאשר באותו שעה הוא מבית ומוציא מן החרכים לראות את המתරחש בחוץ. והלא כן הדבר ממש אצל האדם עם הנגגת היבורא יתב"ש, שלפעמים הכל מתנהל על מי מנוחות בבני חי' ומזוני, וזה העת שהוא עומד בחוץ וראה את האור המאיר מבعد לדלת, כי הקב"ה משפיע עליו מחסדו וטובו מבתי גואי, ואילו בעת צרה וצוקה חסר בעולם עדו מחמות ההסתור, והוא סובב וחושש שמא הסיר הקב"ה השגתו מatto ח"ו, אולם האמת היא להיפך ממש, דادرבה בעת זאת שהוא רואה ההסתור או מציז עליו קוב"ה מן החרכים ומsegig עלייו ביתר שאת וביתר עוז, וכל הנעשה עמו הוא אך ו록 לטובה ולברכה כדי להיטיבו באחריתו.

8. הקדמה לאמרי ברוך ר"ה

ויש להוסיף עוד ע"פ מי דכתיב ויכרא אלקים את האדם בצלמו (בראשית א-כ) - וביאר מוהר"ר דוב בער מ"מ דק"ק מעוריטש שענאר אדם הוא חיבור של אלף דמיינו אלף של עולם - הקב"ה עם דם שהוא הבשר ודם והחיבור ביחיד הוא תואר האדם. וזה ב' היצירות של ראש השנה דמיינו יצירת האדם ויצירת מלכות שמים. דברי המגיד ממייריטש הוא ביאור על דברי הגמ' (ביבון י) וא"ר יוסף בר' חניא משומ ראב"י Mai דכתיב לא תאכלו על הדם (ויקרא יט-כו), לא תאכלו קודם שתתפללו על דםכם. וככתוב ע"ז המגיד מעוריטש (ספר מגיד דבריו ליעקב ס' רטו) זיל פ', דכתיב כי נש כל בשר דמו בנפשו הוא (ויקרא יז-יד), נמצא עיקר האדם הוא על שם דמו שבו. ולמה נקרא אדם ולא דם. אלא שמדובר את עצמו בכורא יתברך ומשיק בקרבו אלף של עולם. נתהפך האלף אליו ונקרו אדם. וזה לא תאכלו על הדם, ר"ל כשעדין לא חיבר אלף של עולם. רק אחר החפילון, כשהחביר דמו לא אלפי של עולם ואו נקרו אדם מותר לו לאכול, ולא קודם נ"ל. עכ"ל. הרי התואר אדם הוא חיבור האדם לקודשא בריך הוא וזה ב' העקריים של ראש השנה - יצירת האדם והמלכת קודשא בריך עליון.

9. רמב"ם הלכות תשובה פרק א הלכה ב

שעיר המשתלח לפי שהוא כפра על כל יישראלי כהן גדוֹל מתודה עליו על לשון כל יישראל שנאמר והתודה עליו את כל עונות בני ישראל, שעיר המשתלח מכפר על כל עבירות שבתורה הקלות והחמורות, בין שעבר בצדון בין שעבר בשגגה, בין שהודע לו בין שלא הודיע לו הכל מתכפר בשער המשתלח, והוא שעשה תשובה, אבל אם לא עשה תשובה אין השער מכפר לו אלא על הקלות, ומה הן הקלות ומה הן החמורות, החמורות הן שחייבין עליהם מיתה דין או כרת, ושבועת שוא ושרך אף על פי שאין בהן כרת הרי הן מן החמורות, ושאר מצות לא תעשה ומצות עשה שאין בהן כרת הם הקלות.

10. כספ' משנה הלכות תשובה פרק א הלכה ב

ומ"ש אבל אם לא עשה תשובה אין השער מכפר לו אלא על הקלות. ק"ל דהتم משמע דרבנן אפילו עבר עשה אם לא עשה תשובה אין שער מכפר ולרבבי אפילו על החמורות מכפר بلا תשובה חז' מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר בריתו בבשר וצ"ע:

11. על התשובה עמ' 74-75

של חלה למעשה — מהו אישיות משפטי אימידואו-
לית וככלתי מתחלקת, לא חוות מאישיות משפטי אינדייד-
ודואלית של יחיד, לא רואנן או שמעון או לו, אף לא כלם
יחד, או כל אחד שתרכמו מטען חקל תרומות חלשה
שמננה נקנו קרבן, חס חבילים של "קרבן ציבור", אלא
נכנת ישראל כתיבתה אחת, אישיות אימידואלית
עטמית ולא נסנות של כדוריך יהווים.

בגינוד נמור לקרטן חשובינו
שיט לו חרבה געלים, שניים או אלףים או מיליון — חכל
לפי מסטר המשתתפים בו — "קרבן ציבור", אין לו אלא
בעלם אחד, ממש כמו קרבן היחיד, ומוי הוא המעלים ו-
ציבור, כל-ישראל, שאנו על-פניהם חסן חכול, חירוף
וחארותם, של כד וכד יהווים. אלא אישיות "חויה"
עטמית, מעון חתיכת נמי עצמן. "נכנת ישראל" — וחינוי
סודר כאן על דרך ההיסטוריה והקבלה, אלא לפי הנדרה

12. תוספות מסכת פסחים דף ב עמוד א

מקום שנางו - אור"י בשם ריב"א דמפרש בירושלמימאי שנא ערב פסחים משר' י"ט משום זמן
הפסק מחזות ואילך ואף ייחיד קامر.htm בשאר ימות השנה ביום שמבייא קרבן אסור במלאה
ופרי' אם כן יהא כל היום אסור כמו ייחיד שמבייא קרבן ומפרש.htm מטעם דראוי להקריב משחרית
אבל פסח אינו יכול להקריבו אלא אחר חצות כdoneka ל' מבין הערכיהם ופרי' אם כן קרבן תמיד שהוא
לכל ישראל וקרבן בכל יום יהא בכל יום אסור במלאה ומשני שאנו תמיד שהתורה הוציאה מן הכלל
דכתיב ואספה דגן ואמן כל ישראל ישבים ובטלים מי יאוסף להן דגן ומשמע.htm הטעם דמדוריתא
אסורה ונראה דאף בזמן הזה דליך הkraine כיון שנאסר אז אסור לעולם.

13. רמב"ם הלכות תשובה פרק ב הלכה ז

יום הכפורים הוא זמן תשובה לכל ליחיד ולרביהם והוא קץ מחללה וסילחה לישראל, לפיכך חייבים הכל לעשות תשובה ולהתודות ביום הכפורים

14. הגדרת בית הדין עם רטו

האבות לצבורי מסוימים, ועל רוחך דלשין זה כבלת את כל עם ישראל, וא"כ גם כשארודרים ויזכרו כורנו משמעו וכורנו של כל ישראל, ומהו זה שמוסיפים ואומרים חכרון כל עמק בית ישראל. ונראה הביאור בזה, דהן אמת דעתנו מבקשיים "יזכר זכרונו" הכוונה היא לזכרונם של כל ישראל, אבל זהו בקשה על כל אחד ואחד מישראל כפרט, ולכנן מוסיפים ומבקשיים: זכרון כל עמק בית ישראל, היינו על כל עם ישראל בכלל וכחותיבתה אחת. וראיה להז מנוסח החתימה של ברכת השכיננו נשחת ירוט: בא"י הירוש סוכת שלום עליינו ועל כל עם ישראל, שכן הוא שבח להש"ת שהוא פורש סוכת שלום, ובזה בודאי שלא שייך לחלק את השבח שהוא פורש את סוכת השלום הנה על צבורי המתפללים והן על כל ישראל, אלא דו"ויי כשם דעלינו מכובן על כל אחד ואחד מישראל כפרט ועל כל עם ישראל מכובן על כל ישראל כחותיבה אחת. (הגראי'ו, כתבי תלמידים)

וזכר זכרונו ופקודנו זכרון אבותינו וגוי מכרון ב' עד עמד בית ישראל לפני. יש להזכיר מהי הכוונה במה שאמרם מקרים זכר זכרונו ואח"כ מוסיפים זכרון כל עמק בית ישראל, אכן לומר זכרונו קאי על צבורי המתפללים או על האנשימים המוסוכין אותו בסעודה בלבד וכן מוסיפים אחר כך לבקש על כל עם ישראל, ד"חרoon אבותינו זכיה, שלא שייך ליחס את

15. כתוב סופר נצבים

ואהם מניטים סיוט סלכט נפר ט ללקיקת ללקיקת טנקייק ומי כל טס פלאג גל טליד נזרקווקס תולמו סכל טפיטמי גאנקל זבוחה גיל למג זוי עקמ וט זאג גל יעד גלן גלן טמי טקפר גנטטיס להן ערפה, ווואטס כי כל טטלט טף וכחים טפו חזען כי טרייג ערלט נפוח לאג, הילג כמה עלי קנטבטי ווואטס צטלטלן אונ ציטולט וולג נכאים ונגורות וכדורות טלט טרי טכל טמלט מילט א זאג, פקיעיט סלט יעד סמאלט כי סלט טחים וטעריט חד ולב מקרעט טיט יקלילן חמוץ גאטטט טנרטט רניטס מזריט יעד חואג נסטט גליס ווונטט טנרטט דנטט גנטו ווילט גיט דרי טנרטטט כל היל יעד קטלי הטער א גלול זה ק טט כי בילס יעד מקלחו זים יקלילן קאנז נא גל אג, וכי כי קשטים גלט קטנייט היל קאנז טויטס לילן טי טי ליל טט טטהודוק וכל טס ווילט גאנט קדר מושג זאנז טאלל טין טיכות זם לאמ. וויל קנטטיט לילן טז עפער ליטעלן נקטור ולפעט כי סלט גאטט טז לאה ננטגי ולו ננטגו גאטט יקללני אנטוי' כאנז טקטט לילן טז היה ליל נטט טיטט א זאמ וכיל גה נטז קחן מושמי נטצע וויל קנטטיט לילן טז היל עפער חין זעטט טחים גאנז טז זאנז טלט נפי טז עפער קנטטיט לילן טז ליטקס גאנז איקטס ווונטקס כל טט יטעלן זאמ. כלס יעד היל יטעלן גאנל טחה עטעלן שער וטט זק טיק טז יטעלן טז וקבי:

16. נחניה פרק ח פסוק ח - י

(ח) יקראו בספר בתורת האלים מפרש ושם של זיבינו במקרא: ०

(ט) ויאמר נחמה הוא התרשף ואזרא הכהן הספר והלויים הקבילים את-העם לכל-העם היום
קדר-הוא ליהוק אלהיכם אל-תתאכלו ואל-תבכטו בוכים כל-העם קשמען אתי-דבורי התוגה:
(י) ויאמר להם לכוא אכלו משמנום ושתו ממתקים שלחו מנות לאון נכון לו קידוש הימים לאדרית
ואל-תעצבו כי-חידתך יקעק תיא מעזקם:

17. רשי' נחמה פרק ח פסוק ט

(ט) היום קדוש - כי יום ר'ה הוא:

כי בוכים כל העם - מפני שלא קיימו התורה כראוי:

18. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כו עמוד ב

גמרא. אמר רבי לוי: מצוה של ראש השנה ושל יום הcapeiros בכופין ושל כל השנה בפشوטי. - והתנו:
שופר של ראש השנה של יעל פשוטי! - הוא דאמר כי הא' תנא; דתניא, רבי יהודה אומר: בראש
השנה הי' תוקען בשל זכרים כפופין וביבותות בשל יעלים. - ולימא הלכתא כרב' יהודה! - אי אמרת
הלכתא כרב' יהודה, הנה אמינה אפילו של יובל נמי כרב' יהודה סבירא ליה, קא משמען לן. במא
קמיפלגי? מר סבר: בראש השנה - כמה דכייף איניש דעתיה טפי מעלי, וביום הcapeiros - כמה דפשיט
כómo איניש דעתיה טפי מעלי. ומיר סבר: בראש השנה כמה דפשיט איניש דעתיה טפי מעלי, וביתנויות
כמה דכייף איניש דעתיה טפי מעלי.

19. רשי' מסכת ראש השנה דף כו עמוד ב

במא קמיפלגי - תנא קמא ורב' יהודה.

כמה דכייף איניש - בתפלתו, פניו כבושים לארץ, טפי עדיף, משומם והוא עני ולבי שם (מלכים א', ט),
הלך, בראש השנה דlatent, ולהזכיר עקידת יצחק בא - בעין כפופין, ויבותות שהן לקרוא דרו -
בעין פשוטי, וגדרה שוה לית ליה.
כמה דפשיט טפי עדיף - משומם נשא לבבנו אל כפים - (אייח' ג), הלך, בראש השנה - בפשוטי,
דlatent הוא, ודיום הcapeiros נמי משומם דשוויה בגזירה שוה, וביתנויות דלכנופיא - לא איכפת לן,
ועבדין כפופין, להכירה, ולרב' לוי אית ליה כרב' יהודה, latent בעין כפופים, וביום הcapeiros
סבירא ליה דשוה היובל בראש השנה כרבנן, הלך תרוייזה בעין כפופים.

20. שמואל א פרק א פסוק ח - י

(ח) ונאמר לה אלקנעה אישׁה חנָה לְמַה תִּבְכֵי וְלֹמֶה לֹא תִּאְכְּלִי וְלֹמֶה יְבֻעַ לְבַבָּה חֲלוֹא אֲנֵכִי טֹב לְךָ
מעשורה בנים:

(ט) ותקם חנָה אחרִי אֲכַלָּה בְּשָׁלָה וְאֶחָרִי שְׂתָה וְעַל הַכְּנָסָה יִשְׁבֶּן עַל-מִזְבֵּחַ הַיּוֹלֵד יְקֻעַּק:

(י) וה'יא מרת גְּפַשׁ וְתַפְלֵל עַל-יְלֹעַק וְבָלָה תְּקַה:

